

Fremskridtspartiet vil stemme for ændringsforslagene, men kan ikke stemme for selve lovforslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg er selvfølgelig glad for, at man vil stemme for de ændringsforslag, jeg har stillet, men jeg er lidt overrasket over de ordføretaler, jeg hører her i dag.

Hvad går det her lovforslag ud på? Det går ikke ud på at indføre en 300-meter-grænse omkring de danske kyster. Det er vedtaget for længst, som hr. Schmidt sagde, helt tilbage i 1994. I øvrigt er det en lovgivning, som har opfyldt sit formål, det behøver vi ikke at diskutere her, det er ikke det, forslaget går ud på.

Det, lovforslaget går ud på, er, at efterhånden som strandkommissionen bliver færdig, sætter man afgrænsningen i kraft i de enkelte amter, så grundejerne nøjagtig ved, hvad det indebærer for deres vedkommende. Det er det, det her forslag går ud på.

Så har vi benyttet lejligheden til at lempe reglerne for at samle bredere tilslutning til det her forslag, og så gør man det, at man under henvisning til et forslag, der ikke er til behandling, nemlig indførelsen af 300-meter-grænsen, stemmer imod, når man har fået opfyldt de krav, man har fremført undervejs i forhandlingerne.

Det svarer til, at man er imod indførelse af en skat på 1.000 kr. Så kommer der et forslag om at sætte den ned til 500 kr., og så stemmer man ikke for det forslag om en reduktion med 500 kr. Det er sådan noget alt eller intet-politik, som ikke giver meget mening og i hvert fald ikke for mit vedkommende særlig meget mod på at give politiske indrømmelser.

Nu er der i det her tilfælde tale om saglige, fornuftige indrømmelser. Derfor står jeg fuldt ud ved de ændringsforslag, der er stillet. Men jeg synes, at argumentationen om, at fordi man havde en holdning til et forslag i 1994, som ikke er til behandling her i dag, stemmer man imod et forslag, man selv må indrømme er et skridt i den rigtige retning, er dårlig.

Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvordan Venstre og De Konservative fører politik på det her felt, men jeg undrer mig alligevel over det, men så er jeg selvfølgelig glad for, at ændringsforslagene kommer igennem.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal lige understrege, at når CD til slut stemmer for det her lovforslag, nr. L 95, har vi selvfølgelig haft en del betænkelighed undervejs, men det er rigtigt, som ministeren gør opmærksom på, at der har været visse indrømmelser.

Ikke alene har der formuleringsmæssigt været nogle indrømmelser, som betyder, at vi er mere trygge, men en væsentlig del er også det, der ligger i ændringsforslaget, at man omkring drift af frugtplantager og andet får noget specielt ind. Det var ikke alene det, at man ændrede det konkrete, men selve det, at man vendte argumentationen om, så man fik indskrevet i et lovforslag, at det nu var amter og myndigheder, der skulle argumentere for, hvorfor det ikke kunne lade sig gøre på det givne sted, at man i det hele taget vendte meget af argumentationen, at man har en lidt større ydmyghed over for opgaven, som jeg tit har understreget.

Jeg håber så, at fleksibiliteten i, hvordan man administrerer det her, bliver lidt mere udbredt, end man ofte ser i det selvkørende system, som amters tekniske forvaltning og styrelser er. Jeg har understreget gang på gang, at de er meget selvkørende, og at det er et problem også demokratisk, men jeg håber meget på den ånd, der er lagt ind med de ændringer, der er lavet nu, så dem lægger vi vægt på.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at ministeren selvfølgelig skal have lov til at anlægge sine egne vurderinger af, hvorfor andre partier vælger at stemme for eller ikke. Jeg vil kun sige, at i det, jeg gengav her i dag, sagde jeg, hvad udgangspunktet havde været for selve loven, og at vi var godt tilfredse med, at man havde mildnet situationen lidt for bær- og frugtavlerne. Jeg tror, det er rimeligt nok at sige, at det jo ikke er et ændringsforslag, der sådan ligefrem har vokset i miljøministerens have. Altså vi har fundet hinanden i det, så vi synes jo nok, vi er del af det.

Tilbage står, og det var det, jeg også nævnte, og det har jeg sagt flere gange i Miljø- og Planlægningsudvalget, at helt principielt synes jeg, at det, vi laver her, er forkert.

Efter en samlet vurdering kommer vi frem til, at vi ikke vil stemme for forslaget. Man kan selvfølgelig altid sige, at man bør stemme for enhver forbedring. Det gælder så bare om, at udgangspunktet er forfærdeligt nok, så kan